

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200339
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5620200339.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: Obec Svätý Kríž, Svätý Kríž 152, IČO: 00 315 508, zastúpený JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom so sídlom Letná 61, Spišská Nová Ves, IČO: 42 109 264 proti žalovanému: Dušan Matejka, nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. G. XX, zastúpený JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748 v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 84.699,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 42.349,95 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 42.349,95 eur od 23. 03. 2013 do 25. 10. 2018 a zo sumy 7.450,06 eur od 26. 10. 2018 do 21. 01. 2019.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 04. 09. 2017 vedenou na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/30/2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 84.699,89 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/117/2016 zo dňa 01. 06. 2017 bol žalovaný uznaný za vinného, že v rozpore so znením § 13a ods. 1 písm. h) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, v každom funkčnom období starostu Obce Svätý Kríž, IČO: 00 315 508, Svätý Kríž 152, okres Liptovský Mikuláš, prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10. 2011, kedy obce písomne oznámil, že sa vzdáva mandátu starostu obce bez zákonného zmocnenia, pretože po uplynutí 30 dní mu mandát starostu obce zo zákona, ako konateľovi spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., IČO: 31 633 099, okres Liptovský Mikuláš zanikol, tento vykonával, teda najmä zvolával a viedol zasadnutie obecného zastupiteľstva, podpísal uznesenia prijaté týmto kolektívnym orgánom jednotky územnej samosprávy a v tejto súvislosti si nechal vyplácať plat starostu obce, čím obci Svätý Kríž spôsobil škodu najmenej 84.699,89 eur, teda uvedeným konaním žalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že využil niečí omyl a čím závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a tak, že sa vydával za verejného činiteľa, čím spáchal pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2, písm. a), c) Trestného zákona v spojení so znením § 138 písm. b) Trestného zákona. V prípade, ak by súd nárok žalobcu považoval nie za nárok na náhradu škody, ale za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobca z dôvodu právnej istoty uvádza, že v takom prípade

si uplatňuje svoj titul z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Trestné právo pod pojem „škoda“ subsumuje aj tie prípady, ktoré z hľadiska civilného práva možno považovať za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v postavení obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedených v obžalobe. Keďže suma 84.699,89 eur tvorí súčasť popisu skutku vedenom v bode 1. obžaloby, vzťahuje sa takéto uznanie žalovaného ako na základ nároku, tak na jeho výšku.

2. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/30/2017-21 zo dňa 12. 09. 2017 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 29. 09. 2017 uviedol, že žaloba je nedôvodná. Žalobca sa v žalobe v plnom rozsahu odvoláva na trestné konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/10/2016, avšak uplatnený nárok nijakým spôsobom nešpecifikoval. Zo žaloby nie je zrejmé, z akého právneho titulu si nárok uplatňuje a z akých skutočností odvodzuje výšku uplatneného nároku. Žalobca neuviedol, z čoho sa uplatnená suma skladá, akým spôsobom sa k nej dopracoval. Vzhľadom na to, že z popisu skutkového stavu uvedeného v žalobe vyplýva, že sa jedná o plat starostu za obdobie „prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10. 2011“ domnievajú sa, že sám žalobca nevie špecifikovať výšku uplatneného nároku, pričom túto určil len odhadom. Žalobca nepreukázal splnenie jednotlivých podmienok vzniku nároku zo zodpovednosti za škodu tak, ako ich upravuje § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zo žaloby nevyplýva, že by žalobca akúkoľvek majetkovú ujmu utrpel. Aj napriek tomu žalovaný preukázateľne vykonával funkciu starostu v rozpore so zákonom, treba mať na zreteli, že túto funkciu a všetky činnosti s ňou súvisiace reálne vykonával. Vzhľadom na uvedené, teda podľa ich názoru potrebné činnosť žalovaného v predmetnom období považovať za činnosť podľa príkaznej zmluvy, kde žalovanému patrí minimálne obvyklá odplata. Obvyklou odplatom za takto náročnú a zodpovednú činnosť je potom nepochybne suma, ktorá sa rovná platu starostu. V prípade, ak by funkciu starostu nevykonával žalovaný, musela by byť bez akýchkoľvek pochybností vykonávať iná osoba, ktorá by bola zvolená do funkcie starostu. Majú za to, že uplatnený nárok je v plnom rozsahu premlčaný, teda vznášajú námietku premlčania. Z podanej žaloby nevyplýva kedy presne a či vôbec si žalobca v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody. Žalobca si nárok na náhradu škody riadne uplatnil až niekedy v roku 2015 v trestnom konaní, preto majú za to, že právo na náhradu škody sa v plnom rozsahu premlčalo. Vyplýva to aj zo zápisnice o konaní o dohode a vine a treste zo dňa 28. 04. 2015, ako aj samotnej Dohody o vine a treste zo dňa 28. 04. 2015, kde prokurátor odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilné konanie s odôvodnením, že žalobca ako poškodený si v priebehu trestného konania riadne neuplatnil škodu. Až následne po neschválení dohody o vine a treste so žalovaným ako obvineným si žalobca v trestnom konaní uplatnil škodu. V zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ uplatní právo na súdu alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. V zmysle konštantnej judikatúry ako aj súdnej praxe sa právo považuje za uplatnené okrem iného vtedy, keď je zo strany oprávneného vykonaný úkon, ktorý smeruje k tomu, aby o jeho práve bolo rozhodnuté. V prípade trestného konania sa právo považuje za uplatnené v okamihu, keď si poškodený výslovne uplatní právo na náhradu škody a túto škodu aj riadne vyčíslil, resp. špecifikuje. Nepostačí, ak výška škody vyplýva len z vykonaného dokazovania. Riadnym uplatnením nároku na náhradu škody v adhéznom konaní, ktorý by mal za následok spočívanie premlčacej doby, nie je samotné podanie trestného oznámenia, ak neobsahuje požiadavku, aby konkrétnej osobe bola uložená povinnosť na náhradu škody v určitej výške (NS ČR sp. zn. 25Cdo/2478/2004).

3. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/30/2017-35 zo dňa 02. 10. 2017 žalobca vo svojej replike uviedol, že s námietkami žalovaného nesúhlasí. Žalobca dostatočne, jasne a určito špecifikoval svoj nárok, vrátane právneho titulu z ktorého si tento nárok uplatňuje. Nárok žalobcu je nárokom na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ktorý sa dopustil žalovaný voči žalobcovi. Skutkový stav nároku žalobcu sa zhoduje so skutkovým stavom zisteným v trestnom konaní. Je preto neopodstatnené tvrdenie žalovaného, že by bol nárok žalobcu nedostatočne špecifikovaný a skutkovo nezdôvodnený. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. S ohľadom na viazanosť súdu trestným rozsudkom o tom, že bol spáchaný trestný čin a že tento spáchal žalovaný, je akákoľvek obrana žalovaného spočívajúca v popieraní jeho konania neopodstatnená. Ostatne, súd v trestnom konaní konštatoval, že žalobcovi ako poškodenému bola nepochybne konaním žalovaného spôsobená škoda. Porušenie právnej povinnosti bolo preukázané v trestnom konaní. Žalovaný konal v rozpore so znením § 13a ods. 1) písm. h) zákona o obecnom zriadení v spojení s čl. 2 ods. 1) písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Žalovaný poberal plat obce, ktorý mu s výnimkou jeho pomernej časti počas zákonnej lehoty na skončenie podnikateľskej činnosti nepatrilo. Žalovaný funkciu starostu obce využíval na uprednostňovanie svojich podnikateľských

aktivít. Nemožno sa stotožniť s obranou žalovaného, že by konanie žalovaného bolo potrebné považovať za činnosť podľa príkaznej zmluvy. Konanie žalovaného bolo protiprávne, nezákonné a v natoľko intenzívnej miere, že tým došlo k spáchaniu trestného činu. Preto akékoľvek úvahy žalovaného o tom, že by mu mala za jeho činnosť patriť odplata sú neopodstatnené, ba dovoľia si povedať, že aj absurdné. Podstatou je, že žalovaný nemal právny nárok na vyplatenie platu za čas, kedy mu mandát starostu obce zanikol zo zákona. Plnenie, ktoré žalovaný získal bolo dosiahnuté trestnou činnosťou, a teda zodpovedá plneniu z nepoctivých zdrojov v súlade s § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Samotná škoda, ktorá vznikla žalovanému resp. bezdôvodné obohatenie vyplýva z dokladu, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise. Skutočnosť, že došlo k ujme na strane žalobcu, konštatoval aj trestný súd. Je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a spôsobenou škodou. Z trestného rozsudku je zrejme aj zavinenie žalovaného, a to vo forme úmyslu. K premlčaniu práva žalobcu nedošlo. Žalobca si včas uplatnil svoj nárok v trestnom konaní a ani žalovaný v trestnom konaní nenamietal premlčanie práva žalobcu. Ani súd v trestnom konaní nemal za preukázané, že by náhrada škody zo strany žalobcu/poškodeného bola uplatnená oneskorene. V prípade, ak by došlo k premlčaniu práva žalobcu (čo sa ale nestalo), by bolo potrebné námietku premlčania považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi a na tieto námietky neprihliadať. Žalobca hneď potom, čo zistil skutočnosti svedčiacie o podozrení zo spáchania trestnej činnosti žalovaným podal trestné oznámenie a konal proti žalovanému. Žalovaný teda vedel o tom, že žalobca si voči nemu uplatňuje nárok a žalobca v žiadnom prípade nebol vo veci nečinný. Aj s ohľadom na charakter konania žalovaného, za ktoré bol tento právoplatne odsúdený, by bola námietka premlčania len prostriedkom umožňujúcim poškodiť žalobcu.

4. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/30/2017-212 zo dňa 30. 10. 2017 žalovaný vo svojej duplike uviedol, že žalobca doposiaľ nešpecifikoval uplatnený nárok, keď opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Zo žaloby nevyplýva, že by žalobca akúkoľvek majetkovú ujmu utrpel. Uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný. Žalobca si nárok na náhradu škody riadne uplatnil až niekedy v roku 2015 v trestnom konaní a majú za to, že právo na náhradu škody sa v plnom rozsahu premlčalo. Námietku premlčania nemožno v žiadnom prípade považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Je všeobecnou zásadou civilného práva, že právo patrí bdelym. Každé jedno premlčanie spôsobuje nemožnosť uplatnenia oprávneného nároku pred súdom. Vzhľadom na to, čo je v zásade každý premlčaný nárok je oprávnený, bolo by potom možné každú jednu námietku premlčania považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Takýto postup by následne znamenal neopodstatnené narušenie a zásah do právnej istoty účastníkov občianskoprávných vzťahov, kedy by sa každý veriteľ jednoducho domáhal, že na námietku premlčania nemožno prihliadať.

5. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/30/2017-231 (v poradí prvým) zo dňa 11. 01. 2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 84.699,89 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 11Co/168/2018-309 (v poradí prvým) zo dňa 31. 07. 2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 84.699,89 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil; rozsudok prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žaloba žalobcu obsahuje všetky náležitosti vyžadované Civilným sporovým poriadkom; stotožnil právnym názorom súdu prvej inštancie o rozsahu viazanosti civilného súdu rozsudkom trestného súdu ohľadom výšky škody; vznesenú námietku premlčania žalovaným posúdil rozdielne, avšak s rovnakým výsledkom. V časti, čo do zaplatenia príslušenstva - úroku z omeškania, ako aj súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie pre nepreskúmateľnosť.

7. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/30/2017-334 (v poradí druhým) zo dňa 06. 11. 2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 84.699,89 eur od 23. 03. 2013 do zaplatenia; vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,28 %, ktorý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/25/2020-414 (v poradí druhým) zo dňa 27. 02. 2020 zrušený a vec v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konania a nové rozhodnutie, pretože medzičasom na dovolanie žalovaného Najvyšší súd SR uznesením č. k.

4Cdo/68/2019-405 zo dňa 29. 01. 2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/168/2018 zo dňa 31. 07. 2018 a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/30/2017 zo dňa 11. 01. 2018 a vec bola vrátená Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie.

8. Po zrušení veci dovolacím súdom bola veci pridelená nová spisová značka 11C/4/2020.

9. Ako vyplýva z vyššie uvedeného rozhodnutia dovolacieho súdu, v preskúmvanej veci podstatnou a rozhodnou pre posúdenie dôvodnosti podaného dovolania bola otázka existencie a výšky škody, ako aj vznesená námietka premlčania. Súd si musia náležite ujasniť, akého trestného činu sa žalovaný dopustil (podvod alebo poškodzovanie cudzích práv), vznik škody, jej výšky, ako aj okamih začatia plynutia premlčacej doby. Zároveň dovolací súd vyslovil právny názor, že medzi výškou škody uplatnenou v adhéznom konaní a výškou škody rozhodujúcou pre posúdenie trestnej povahy skutku, môže byť zásadný rozdiel. Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný v zmysle ustanovenia § 193 CSP výškou škody (R 22/1979, s. 196/494 Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk), musí si urobiť o výške škody vlastný zodpovedný záver podložený úplným zistením skutkového stavu veci a pokiaľ z trestného rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 27. 06. 2016 sp. zn. 3T/10/2016 vo vzťahu k uplatnenému nároku vyplýva, že žalovaný ako starosta spôsobil škodu najmenej vo výške 84.699,89 eur, takéto vyjadrenie škody nemožno považovať za riadne kvantifikované, aj keď táto škoda má predstavovať plat starostu, ktorý žalovaný poberal v období od roku 2006 do 10. 10. 2011, ale bez zistenia, či žalovaný aj fakticky vykonával prácu starostu, za ktorý by mu patrila odmena. Ďalej dovolací súd vyslovil právny názor, že v konaní o žalobách na náhradu škody je súd povinný i bez návrhu skúmať, či sú dané dôvody pre obmedzenie zodpovednosti žalovaného v dôsledku spoluzavinenia poškodeného (§ 441 Občianskeho zákonníka), prípadne pre porušenie povinností zo strany obce a jej orgánov (obecné zastupiteľstvo), hoci okolnosti tohto prípadu tomu zjavne nasvedčujú.

10. Právny zástupca žalobcu vo svojich ústnych prednesoch na pojednávaniach, ako aj písomných vyjadreniach založených v spise, trval na podanej žalobe. Uviedol, že žalovanému zanikol mandát starostu uplynutím jedného kalendárneho mesiaca od 20. 12. 2006, čiže 20. 01. 2007, t. j. uplatňujú si náhradu škody za obdobie od 21. 01. 2007, pričom si uplatňujú úhradu zdaniteľných príjmov podľa mzdových listov, ktorých výška zodpovedá vymeriavaciemu základu na zdravotné poistenie a dôchodkové sporenie a to za rok 2007 vo výške 13.715,96 eur, za rok 2008 vo výške 14.698,27 eur, za rok 2009 vo výške 21.432,27 eur, za rok 2010 vo výške 14.959,98 eur, za rok 2011 vo výške 19.893,41 eur. Vychádzajúc z právoplatných rozhodnutí sa žalovaný dopustil pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona. Podanou žalobou sa žalobca domáha náhrady škody spôsobenou trestnou činnosťou žalovaného a táto spočíva v neoprávnene vyplatenom plati starostu, ktorý poberal žalovaný a tento plat poberal formou vyplácania odvodov na sociálne, zdravotné poistenia, preddavkov na daň, ako aj poukázaním jednotlivých platieb poistenia, sporenia výplátou na účet a v hotovosti. Obec nemala žiadne nedoplatky a rovnako nebolo preukázané, že by žalovaný niekedy žiadal vyplatiť nejaký nedoplatok. Žalovaná suma bola ustálená v trestnom konaní a to v uznesení o vznesení obvinenia, v obžalobe aj v samotnom rozsudku. Ak by ku škode nedošlo, žalovaný by nemohol byť ani právoplatne odsúdený. Poukazujú na aktuálne rozhodovania súdov, pričom majú za to, že Najvyšší súd SR sa odchyľil od ustálenej judikatúry. Z ich strany sa nejedná o nové skutkové tvrdenia alebo dôkazy, uplatňujú si ten istý nárok za rovnaké obdobie, v rovnakom rozsahu, na tom istom skutkovom a právnom základe. Pokiaľ sa týka premlčania, v danom prípade išlo o pokračovací trestný čin, ktorý bol dovŕšený 10. 10. 2011, teda dňom nasledujúcim došlo k začatiu plynutia premlčacej objektívnej doby, ktorá je 10 ročná. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, žalobca si ako poškodený mohol uplatniť škodu prvýkrát po tom, čo bolo vznesené obvinenie, nakoľko toto právo je možné uplatniť len voči obvinenému. Obvinenie bolo vznesené 06. 02. 2013, doručené žalobcovi 14. 02. 2013, teda subjektívna premlčacia doba začala plynúť 15. 02. 2013. Obec si škodu uplatnila 22. 03. 2013, čo je zrejmé zo zápisnice z trestného konania, kde bol nárok dostatočne a jasne uplatnený. Trestné konanie bolo skončené 27. 06. 2017, žaloba bola následne podaná 04. 09. 2017, teda riadne a včas. Žalovaným vznesená námietka premlčania je navyše v rozpore s dobrými mravmi. Odkedy sa žalovaný vzdal funkcie starostu až do uplatnenia nároku dňa 23. 03. 2017, neuplynula ani doba dvoch rokov. Pokiaľ sa týka spoluzavinenia, v trestnom konaní nebolo konštatované, že by žalovaný takýto trestný čin spáchal v spolupáchateľstve s inou osobou. Poslanci obecného zastupiteľstva mali v trestnom konaní postavenie poškodeného. Je nemysliteľné, aby poškodení v tomto prípade boli dokonca spoluzodpovední za konanie. Navyše, žalovaný zdupľoval svoje konanie aj potom, čo bol

právoplatne odsúdený Okresným súdom Ružomberok a napriek tomu, že vedel, že je právoplatne odsúdený, pokračoval vo vykonávaní funkcie starostu a aj túto skutočnosť zamlčal. Minimálne svedkovia T., H., N., H., F. uviedli, že nevedeli o súbehu funkcie starostu - žalovaného a jeho podnikateľskej činnosti. Napriek tomu, že žalovaný už sumu istiny vyplatil a zároveň zažaloval žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia, z dôvodu právnej istoty majú za to, že je potrebné rozhodnúť o podanej žalobe, preto na žalobe trvajú. Žiadajú však, aby súd túto skutočnosť zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania. Oni nerozporujú, že žalovaný fakticky vykonával prácu starostu, keďže ju nevykonával nikto iný. Rozporujú ale spôsob, akým ju vykonával v prospech pre seba.

11. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že mu akákoľvek škoda za rozhodné obdobie vznikla. Nepreukázal, že by akákoľvek majetkovú škodu utrpel, pretože žalovaný v tomto období reálne vykonával funkciu starostu. Činnosť žalovaného v tomto období je potrebné považovať za činnosť podľa príkaznej zmluvy, za ktorú žalovanému patrí minimálne obvyklá odplata a touto obvyklou odplatom podľa ich názoru sa rozumie suma, ktorá sa nepochybne rovná platu starostu. Ak by žalovaný v rozhodnom čase túto funkciu nevykonával, musel by ju vykonávať niekto iný, čiže obec by tak či tak sumu, ktorú vyplatila žalovanému, musela vyplatiť inému starostovi, teda rozhodnutie súdu v takomto zmysle by zakladal ďalšie protiprávny stav, t. j. bezdôvodné obohatenie na strane obce. Návrh na náhradu škody má prednosť pred nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca nevedel ani vyšpecifikovať škodu, evidentne svoje dôkazné bremeno neunesol. Nepreukázal, že by mu reálne vznikol úbytok na majetku a teda, že reálne vyplatil všetky zložky mzdy, tak ako to tvrdí v žalobe. Majú za to, že nárok uplatnený žalobou je minimálne čiastočne premlčaný. Vyplatená mzda sa skladá z viacerých čiastkových plnení, pre ktoré čiastkové plnenia sa viaže samostatným premlčacia doba. Objektívna lehota musela začať plynúť v okamihu, kedy bola vyplatená prvá mzda, alebo prvý funkčný plat, počnúc januárom alebo februárom 2007 až do skončenia jeho mandátu starostu obce. Majú za to, že objektívna premlčacia doba začala plynúť čiastkovo pre každé jednotlivé plnenie a subjektívna začala plynúť v okamihu, keď sa žalobca vzdal mandátu dňa 10. 10. 2011. Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej doba uvádzajú, že o tejto sa musel žalobca nepochybne dozvedieť a aj o tom, kto škodu spôsobil, už v okamihu, kedy zanikol mandát starostu, resp. už od okamihu, kedy žalobca podával trestné oznámenie. V obci bolo obecné zastupiteľstvo, hlavný kontrolór, ktorí sú povinní postupovať s odbornou starostlivosťou a kontrolovať hospodárenie s finančnými prostriedkami, ich vyplácanie, kontrolovať činnosť starostu. Na to, aby žalobca nadobudol vedomosť o tom, v akej výške boli tieto sumy vyplatené, nepotrebuje žiadne správy audítorov, stačí si vyžiadať mzdové listy. Vo vzťahu k údajnému uplatneniu výšky škody p. Belákovou dňa 22. 03. 2013 poukazujú na rozhodnutie NS ČR 25Cdo/2478/2004 v zmysle, ktorého na to, aby bola škoda uplatnená riadne v trestnom konaní nepostačí, ak poškodený odkáže na listinu alebo na obsah spisu. Obvinený alebo poškodený musí výšku škody riadne špecifikovať, musí uviesť dôvod vzniku tejto škody a jej výšku. Pokiaľ sa týka otázky spoluzodpovednosti, žalobca mal riadne zvolené obecné zastupiteľstvo, riadne zvoleného hlavného kontrolóra a zo svedeckých výpovedí vtedajších poslancov obecného zastupiteľstva pána O., P.G., Š., G., W. O. O., O. O., ako aj hlavného kontrolóra p. U. vyplýva, že mali vedomosť o tom, že žalovaný vlastní stavebniny a má firmu. Aj poslanec obecného zastupiteľstva je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou. Drobnú prevádzku zastupiteľstvo zriadilo uznesením, zvolilo jeho vedúceho štatutára, takže malo vedomosť o tom, že takáto prevádzka sa zriaďuje, a že žalovaný nemôže vykonávať funkciu štatutárneho orgánu. Minimálne v rozsahu 50 % je určite spoluvinná za spôsobenú škodu, ak obci nejaká škoda vznikla, aj obec. Poslanci obecného zastupiteľstva flagrantným spôsobom porušovali svoje povinnosti, svoje funkcie vykonávali len formálne, nevedno ako sa pripravovali na zasadnutia obecného zastupiteľstva, ako si zadovážili doklady potrebné na ich činnosť. Nie je pravdivé tvrdenie, že by poslanci obecného zastupiteľstva boli v postavení poškodených. V konaní pred súdom jediným poškodeným bola obec. V súčasnej dobe suma, o ktorú sa sporia, už bola zaplatená a žalobca neurobil žiadne dispozičný procesný úkon s tým súvisiaci, takže aj táto skutočnosť musí mať vplyv na prípadné rozhodnutie súdu o trovách konania.

12. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že je potrebné skúmať, či vôbec nejaká škoda obci vznikla. On 6 rokov chodil do roboty, robil tri európske projekty. Je pravda, že bol štatutár prevádzky, ale táto pomáhala obci. On obci žiadnu škodu nespôsobil, preto žiada, aby súd vo veci rozumne a spravodlivo rozhodol.

13. Svedkyňa O. W., od 03. 09. 2019 ekonómka obce Svätý Kríž, vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že za roky 2007 až 2011 predložili všetky materiály, a to mzdové listy, výplatný list, výplatnú listinu o prevzatí mzd v hotovosti, ako aj výpis z bežného účtu, na ktorý bola zasielaná výplata. Takisto

preukázali, že boli zaplatené odvody, a to saldo konto zo sociálnej poisťovne. Obec nemá žiadne podližnosti za svojich zamestnancov na platby za sociálne poistenie. Z položky, ktorá sa teraz nazýva zrážka, je zrejme, že všetky tieto platby boli odoslané. Je pravdou, že vo výplatnej listine za obdobie 08/2010, kde malo byť prevzatie výplaty v hotovosti 471,62 eur, naozaj chýba podpis žalovaného, ale nikde nenašla nijaký list alebo nejakú námietku v osobnom spise, že nebola vyplatená nejaká časť zo mzdy. Odvody v tomto výpise z účtu nie sú. Môžu byť na inom účte, ale v tomto mesiaci podľa saldo konta sociálnej poisťovne bola obec dlžná sociálnej poisťovni na odvodoch 933,20 eur, dátum splatnosti odvodov bol do 30. 09. 2010 a 08. 09. 2010 boli tieto odvody odvedené obcou Svätý Kríž na účet sociálnej poisťovne, zostatok dlhu v tomto mesiaci je 0, čo sa týka obce. Toto sú všetky podklady, ktoré našla v účtovníctve. Tieto platby boli uhradené vždy spoločne, keď sa vypočíta mzda, tak spoločne sú hradené v jednom prevodnom príkaze. V jednom prevodnom príkaze v súčasnosti idú mzdy, sociálna poisťovňa, zdravotná poisťovňa, daňový úrad. Čo sa týka týchto starších období, niekedy to išlo v dvoch dávkach a niekedy aj v troch dávkach. V tomto výpise ale určite tieto odvody neodišli, museli odísť v inom výpise, ktorý momentálne ona v tých dokladoch, ktoré sa odovzdávali, nemá. Za tento mesiac nedala účtovníčka podpísať výplatnú listinu ani jednému zamestnancovi. Ich obec si pravidelne žiada dotácie a vtedy musí zdokladovať, že nemá žiadne nedoplatky voči týmto inštitúciám ako je sociálna, zdravotná poisťovňa a daňový úrad.

14. Okrem výsluchu svedkyne sa súd v rámci dokazovania oboznámil s obsahom listín založených v spise a to so mzdovými listami žalovaného za rozhodné obdobie, s obsahom trestného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016 a spisu sp. zn. 22C/11/2020

15. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti zhodnotiac všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový stav:

16. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-346-OEK-LM-2012 mal súd preukázané, dňa 17. 07. 2012 bolo na Okresnú prokuratúru Liptovský Mikuláš podané trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania trestného činu, ktorého sa mal o. i. dopustiť aj tým, s peňažnými prostriedkami v peňažnom ústave disponoval W. O. Z.. (v tomto spore žalovaný) zároveň ako starosta obce, čo je v rozpore so zákonom o obecnom zriadení - funkcia starostu je nezlučiteľná s funkciou štatutárneho orgánu rozpočtovej alebo príspevkovej organizácie zriadenej obcou, v ktorej bol zvolený (č. I. 7 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 06. 02. 2013 (č. I. 44 pripojeného vyšetrovacieho spisu) bolo začaté trestné stíhanie a zároveň vznesené obvinenie voči žalovanému pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 ods. 2, písm. a), c) Trestného zákona v súbehu so zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol odôvodnený záver, že spôsobil vážnu ujmu na právach poslancov obecného zastupiteľstva obce Svätý Kríž tým, že využil ich omyl, keď sa po dlhší čas vydával za verejného činiteľa - starostu obce Svätý Kríž po tom, čo mu na základe § 13a ods. 1 písm. h) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení ako starostovi obce Svätý Kríž zo zákona zanikol mandát starostu obce, keďže ako starosta do 30 dní odo dňa vzniku nezlučiteľnosti funkcie, teda od 20. 12. 2006 do 20. 01. 2007 neurobil relevantný úkon na odstránenie tohto rozporu, keďže bol súbežne aj jediným štatutárnym orgánom spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., so sídlom Svätý Kríž 43, IČO: 31 633 099 a taktiež podnikal ako podnikateľský subjekt Dušan Matejka MKM REMONT, miesto podnikania Svätý Kríž 43, IČO: 14 177 111 a naďalej sa vydával za starostu až do 15. 12. 2010 a prijímal rozhodnutia, pripájal svoj podpis na verejnej listine s využitím omylu obce Svätý Kríž si nechal vyplácať mzdu prináležiacu starostovi závislú iba od počtu obyvateľov obce v zmysle zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest a poberal taktiež pravidelné finančné odmeny a svojím konaním tak spôsobil obci Svätý Kríž za rok 2007 škodu vo výške 13.715,96 eur, za rok 2008 škodu vo výške 14.698,27 eur, za rok 2009 škodu vo výške 21.432,27 eur, za rok 2010 škodu vo výške 14.959,98 eur, celkovo tak spôsobil škodu vo výške 64.806,48 eur. Predmetné uznesenie bolo žalobcovi ako poškodenému doručené dňa 14. 02. 2013 (č. I. 48 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš dňa 29. 04. 2013 pod sp. zn. 1 Pv 591/12-13 (č. I. 66 pripojeného vyšetrovacieho spisu) sťažnosť obvineného Dušana Matejku st. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní na základe písomne udelenej plnej moci zo dňa 19. 03. 2013 (č. I. 105 pripojeného vyšetrovacieho spisu) W. N. si dňa 22. 03. 2013 v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku uplatnila škodu v trestnom konaní (č. I. 96 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vo výške ako je uvedená v uznesení o vznesení obvinenia (č. I. 100 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Rovnako

štatutárny zástupca žalobcu S. T. sa dňa 16. 06. 2014 (č. I. 108 pripojeného vyšetrovacieho spisu) pripojil k uplatnenému nároku na náhradu škody. Zo svedeckých výpovedí vtedajších poslancov obecného zastupiteľstva vyplynulo, že svedok Z. O. (č. I. 114 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vedel, že žalovaný je konateľom spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., o tom, že je štatutárnym orgánom Obecného úradu Svätý Kríž, Drobná prevádzka nevedel; H. T. (č. I. 121 pripojeného vyšetrovacieho spisu) nevedel, že žalovaný je konateľom súkromnej spoločnosti, živnostníkom a štatutárnym orgánom Obecného úradu Svätý Kríž, Drobná prevádzka; L. A. H. (č. I. 129 pripojeného vyšetrovacieho spisu) nevedel, že žalovaný je konateľom súkromnej spoločnosti; O. P. (č. I. 138 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vedel a všetci to vedeli, že žalovaný je konateľom MKM REMONT, s.r.o., o Drobnej prevádzke sa hovorilo, že ju riadi starosta; R. N. (č. I. 145 pripojeného vyšetrovacieho spisu) nevedela, že bývalý starosta je súčasne konateľom súkromnej spoločnosti, nevedela kto bol štatutárom Drobnej prevádzky, hoci ju riadila obec; A. Š. (č. I. 152 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vedel, že starosta má stavebniny v Svätom Kríži a myslí, že šéfom Drobnej prevádzky bol bývalý starosta; L.. M. G. (č. I. 158 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vedel, že starosta vlastní firmu MKM REMONT, je si vedomý, že funkcia starostu je nezlučiteľná s funkciou zamestnanca obce, v ktorej bol zvolený; O.. A. H. (č. I. 170 pripojeného vyšetrovacieho spisu) nevedel, že starosta je konateľom súkromnej spoločnosti, vedel, že štatutárnym orgánom Drobnej prevádzky bol žalovaný; W. O. O.. (č. I. 179 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vedel, že štatutárom Drobnej prevádzky bol Z. O. a jeho otec - žalovaný, ktorý bol súčasne konateľom MKM REMONT, s.r.o. a živnostníkom; M. F. (č. I. 186 pripojeného vyšetrovacieho spisu) nevedela, že starosta je štatutárom Drobnej prevádzky, myslela si, že je to organizácia stojaca mimo obce, nemala vedomosť o inštitúte nezlučiteľnosti funkcií; O. O. (č. I. 190 pripojeného vyšetrovacieho spisu) vedel, že žalovaný je konateľom MKM REMONT, s.r.o., aj keď si spočiatku myslel, že je to jeho syn, Drobnej prevádzke šéfoval bývalý starosta. Bývalý hlavný kontrolór obce L.. M. U. vo svojej svedeckej výpovedi (č. I. 207 pripojeného vyšetrovacieho spisu) uviedol, že vedel, že bývalý starosta je štatutárom Drobnej prevádzky, vedel, že má firmu MKM REMONT, on by si plnil povinnosť predkladať správy z kontrolnej činnosti, keby bol prizvaný na zasadnutia obecného zastupiteľstva, účasti sa domáhal len u bývalého starostu, zo strany obecného zastupiteľstva nebol požiadaný o kontrolu hospodárenia Drobnej prevádzky.

17. Z obsahu pripojeného trestného spisu mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/10/2016-1284 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 3To/117/2016-1322 zo dňa 01. 06. 2017, v ktorej časti čo do uznania viny nadobudol právoplatnosť 27. 06. 2016, bol žalovaný uznaný vinným so spáchania skutku uvedeného v bode 1. trestného rozsudku, t. j. že v rozpore so znením § 13a ods. 1 písm. h) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v spojení so znením čl. 2 ods. 1 písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v každom funkčnom období starostu obce Svätý Kríž, IČO: 00 315 508, Svätý Kríž 152, okres Liptovský Mikuláš, prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10. 2011, kedy obci písomne oznámil, že sa vzdáva mandátu starostu obce, bez zákonného zmocnenia, pretože po uplynutí 30-tich dní mu mandát starostu obce zo zákona ako konateľovi spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., IČO: 31 633 099, Svätý Kríž 43, okres Liptovský Mikuláš zanikol, tento vykonával, teda najmä zvolával a viedol zasadnutia obecného zastupiteľstva, podpisoval uznesenia prijaté týmto kolektívnym orgánom jednotky územnej samosprávy a v tejto súvislosti si nechal vyplácať plat starostu obce, čím obci Svätý Kríž spôsobil škodu najmenej vo výške 84.699,89 eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že využil niečí omyl a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a tak, že sa vydával za verejného činiteľa, čím spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona a pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona, v spojení so znením § 138 písm. b) Trestného zákona. Žalobca bol so svojím uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

18. Zo mzdových listov žalovaného za obdobie rokov 2007 - 2011 (č. I. 1128, 1144, 1162, 1175, 1196 pripojeného vyšetrovacieho spisu) bolo zistené nasledovné:

rok	hrubá mzda	čistá mzda	úhrn zdaniteľných príjmov
2007	12.394,84 eur	10.257,85 eur	13.715,96 eur
2008	13.820,62 eur	10.966,34 eur	14.698,27 eur
2009	19.854,99 eur	16.299,39 eur	21.432,27 eur
2010	14.709,25 eur	11.403,19 eur	14.959,98 eur
2011	17.366,73 eur	15.032,12 eur	19.893,41 eur

spolu 84.699,89 eur

19. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš (č. I. 60 spisu) mal súd preukázané, že žalobca nemá nedoplatky poistného na nemocenské a dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie, garančné poistenie, rezervný fond solidarity a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie.

20. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 22C/11/2020 bolo zistené, že žalovaný žalobcovi na jeho účet uhradil žalovanú sumu v dvoch splátkach - dňa 26. 10. 2018 sumu vo výške 34.899,89 eur a dňa 22. 01. 2019 sumu vo výške 50.000 eur.

21. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

23. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

24. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

25. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

27. Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

29. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

30. Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba I. Y. N. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom dovolacieho súdu sa v súdenom spore zaoberal otázkou existencie a výšky škody, keď dovolací súd s odkazom na publikované rozhodnutia R 47/1954, R 27/1977, R 22/1979, vyslovil právny názor, že civilný súd je viazaný odsudzujúcim rozsudkom výlučne v tom smere, že je ním preukázané spáchanie trestného činu a osoba páchatela; civilný súd však vôbec nie viazaný výškou škody a to ani v prípade, že je minimálna výška škoda je kvalifikačným znakom skutkovej podstaty trestného činu, ako ani skutkovým základom uplatneného nároku, tak ako to zistil trestný súd; ďalej sa zaoberal zo strany žalovaného vznesenou námietkou premlčania a rovnakou ex offo skúmal existenciu spoluzavinenia poškodeného (žalobcu a jeho orgánov - obecného zastupiteľstva), pričom dovolací súd vyslovil názor, že okolnosti tohto prípadu tomu zjavne nasvedčujú.

33. Podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 84.699,89 eur, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že neoprávnene poberal plat starostu obce, za čo bol právoplatne uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie R 1/79, v zmysle ktorého nárok na vydanie neoprávneného majetkového prospechu možno uplatniť len v tom prípade, ak nie sú podmienky pre dosiahnutie rovnakého uspokojenia z titulu nároku na náhradu škody. Súd nárok uplatnený v prejednávacom spore posúdil ako nárok na náhradu škody.

34. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zistené z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca.

35. Pokiaľ sa týka existencie a výšky škody, súd prvej inštancie sa riadil právnym názorom dovolacieho súdu, a v tomto smere aj vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci. Podľa názoru súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že žalobcovi vznikla škoda tým, že žalovanému neoprávnene vyplácal mzdu, pretože mandát žalovaného ako starostu zanikol v zmysle § 13a ods. 1 písm. h) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pretože starosta do 30 dní odo dňa vzniku nezlučiteľnosti funkcie nevykonal právny úkon na odstránenie nezlučiteľnosti funkcií, nakoľko v zmysle článku 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, ktorý sa v zmysle článku 2 ods. 1 písm. o) vzťahuje aj na starostov obcí, starosta obce nesmie podnikáť a žalovaný vykonával funkciu konateľa spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., so sídlom Svätý Križ 43, IČO: 31 633 099. Podanou žalobou si žalobca uplatnil náhradu škody vo výške 84.699,89 eur, predstavujúcu úhrn zdaniteľných príjmov, t. j. hrubý príjem zvýšený o odvody zamestnávateľa, ktorý ako vyplýva z predložených mzdových listov, výplatných listov, ako aj z výpisu z účtu žalobcu bol žalobcom preukázateľne vyplatený žalovanému ako čistý príjem (v hotovosti, resp. na účet žalovaného) a rovnako bolo preukázané, žalobca uhrádzal za žalovaného nemocenské, dôchodkové poistenie, zdravotné poistenie, daň a ostatné zložky mzdy. Súd dáva do pozornosti, že žalovaný počas obdobia, kedy neoprávnene vykonával funkciu starostu, nikdy nenamietal, že by mu nejaká zložka mzdy nebola vyplatená, resp. odvedená, počas celého trestného konania nerozporoval a nespochybnil výšku žalobcom vyplatenej mzdy, nikdy nepoprel spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Žalobca predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne - pobočka Liptovský Mikuláš, z ktorého vyplýva, že žalobca nemá za svojich zamestnancov žiadne nedoplatky na odvodoch. Zo strany žalovaného bol konkrétne rozporovaný mzdový list za obdobie 08/2010 (č. I. 110 spisu). Je pravdou, že výplatný list za toto obdobie (č. I. 110 rub spisu) nie je žiadnym zamestnancom žalobcu podpísaný, avšak žalobca preukázal výpisom z účtu č. XXXXXXXXXX (č. I. 111 spisu), že dňa 08. 09. 2010 bola mzda žalovaného vyplatená na jeho osobný účet č. XXXXXXXXXX/XXXX. Pokiaľ sa týka odvodov do sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a preddavkov na daň, svedkyňa O. W., v súčasnej dobe ekonómka žalobcu vysvetlila, že v spornom období to nemuselo byť uhradené v jednej, ale aj v dvoch, prípadne troch „dávkach“. Svedkyňa uviedla, že vo výpise za obdobie 08/2010 (ktoré žalovaný namietal), neboli tieto odvody vyplatené, podľa tvrdení svedkyne však boli uhradené v inom výpise. Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne, pretože z potvrdenia Sociálnej poisťovne - pobočka Liptovský Mikuláš vyplynulo, že žalobca skutočne nemá žiadne nedoplatky na odvodoch za zamestnancov. Z týchto dôvodov súd nevyhovel návrhu

právneho zástupcu žalobcu na doplnenie dokazovania, pretože by neprinieslo iné rozhodnutie v spore. Súd navyše dáva do pozornosti, že žalovaný v spornom období bol (hoci neoprávnené) štatutárnym orgánom žalobcu a teda okrem iného vystupoval ako štatutárny orgán aj v oblasti pracovnoprávných vzťahoch zamestnancov obce a v zmysle Zákonníka práce vykonával právne úkony v mene obce. Pokiaľ sa týka ostatných výplatných listov za sporné obdobie, tieto zo strany žalovaného boli rozporované len vo všeobecnej rovine, bez uvedenia konkrétnych skutkových tvrdení, preto súd dospel k záveru, že žalobca preukázal existenciu škody spočívajúcu v neoprávnené vyplatené mzde žalovanému, žalobcom odvedených príslušných preddavkov na daň a splnenia si odvodovej povinnosti, ako aj jej výšku predstavujúcu skutočné výdavky žalobcu na žalovaného ako úhrn zdaniteľných príjmov (tzv. celková cena práce).

36. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti novšie rozhodnutia Ústavného súdu SR konkrétne nález Ústavného súdu SR zo dňa 29. 05. 2014 sp. zn. II. ÚS 507/2013. V tomto náleze ústavný súd konštatoval, že „v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu sprenevery je daná okrem iného prisvojením si cudzej veci. Následkom protiprávneho konania musí byť vznik škody. Ak teda okresný súd v trestnej veci právoplatne rozhodol o tom, že sťažovateľka spáchala trestný čin sprenevery, potom záväznosť jeho rozsudku pre súdy v civilnom konaní podľa § 135 ods. 1 OSP znamená aj záväznosť v otázke existencie zavineného protiprávneho konania sťažovateľky, vzniku škodlivého následku a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ak za danej okolnosti krajský súd a Najvyšší súd v konaní o náhradu škody vychádzali zo skutkových a právnych záverov plynúcich zo súvisiacej trestnej veci, nemožno podľa názoru ústavného súdu ich postoju nič vyčítať, pretože podľa § 135 ods. 1 OSP závery trestného konania boli civilné súdu povinné rešpektovať. Uvedený záver by platil aj v prípade, že by sa v civilnom sporovom konaní krajský súd a Najvyšší súd so závermi z trestnej veci nestotožňovali.“ V zmysle ďalšieho nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 23. 11. 2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011-55 „rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal.“ Skúmanie spoluzavinenia inej osoby na vzniku škody (bližšie v bode 43 tohto rozsudku) tak, ako to súdu prvej inštancie nariadil dovolací súd, však nie je v rozpore so závermi vyššie uvedených nálezov Ústavného súdu SR.

37. V rámci procesnej obrany žalovaný vzniesol voči žalobou uplatnenému nároku námietku premlčania. Dovolanie sa premlčania má v civilnom procese charakter hmotnoprávnej námietky a v zmysle § 149 CSP takáto hmotnoprávna námietka predstavuje prostriedok procesnej obrany. K premlčaniu práva dochádza vtedy, ak márne uplynie premlčacia doba, oprávnený subjekt nevykonal právo v priebehu premlčacej doby a povinný subjekt uplatní námietku premlčania a zároveň sa premlčanie týka práv, ktorého premlčanie nevylučuje zákon. V prípade úspešnej vnesenej námietky premlčania, súd premlčané právo neprizná. Dôkazné bremeno o tom, že nastala právna skutočnosť rozhodujúca pre začiatok plynutia premlčacej doby stíha tú stranu sporu (ak právny predpis nestanoví inak), ktorej je existencia skutočnosti, o ktorej tvrdí, že nastala, na prospech (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. 11. 2005, sp. zn.: 32Odo/204/2005).

38. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a podľa § 106 ods. 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Pri práve na náhradu škody je stanovená tzv. kombinovaná premlčacia doba, a to tak subjektívna, ako aj objektívna. Obidve premlčacie doby začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Subjektívna doba je dvojočná. Objektívna doba je trojočná a v prípade, ak sa jedná o škodu spôsobenú úmyselne, je desaťročná. Pokiaľ ide o vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, pri práve na náhradu škody, subjektívna premlčacia doba nepredlžuje objektívnu premlčaciu dobu, pričom uplynutím subjektívnej premlčacej doby, dôjde k premlčaniu, aj keby objektívna premlčacia doba ešte plynula. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje, aby išlo o skutočnú vedomosť o škode a o škodcovi, nielen o možnosti sa to dozvedieť. Pojem „dozvie sa o škode“, vyžaduje vedomosť o druhu a rozsahu škody a to takú určitú, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde. Spravidla je potrebné, aby škoda už mohla byť vyčíslená v peniazoch (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z

05. 02. 2009, sp. zn. 16Co/23/2009). Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu preukázateľného získania informácií o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednostnom subjekte a jeho zodpovednosti (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/82/2009).

39. Jedným z prípadov prekážky v plynutí premlčacej doby je jej spočívanie, t. j. ak v zmysle § 112 veta prvá OZ, si veriteľ uplatní právo v premlčacej dobe na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Medzi najčastejšie spôsoby uplatnenia práva na súde patrí právo poškodeného na náhradu škody uplatnené v adhéznom konaní podľa § 46 a nasl. Trestného poriadku. Ak si teda poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. V začatom konaní riadne pokračuje aj ten účastník súdneho konania, ktorý súčinnosť so súdom v konaní sám nevyvíja, svojimi úkonmi však nebráni priebehu konania a jeho skončeniu rozhodnutím súdu vo veci (R 32/1978).

40. Ako uviedol odvolací súd (jeho rozhodnutie bolo dovolacím súdom ohľadne otázky premlčania zrušené len z procesných dôvodov), riadne a včasné uplatnenie znamená, že nie sú žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku, pričom zákon výslovne požaduje, aby boli z návrhu zrejme dôvody a výška uplatneného nároku; stačí, ak poškodený ako dôvod uvedie, že skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia mu bola spôsobená škoda a z tohto dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody; pokiaľ ide o výšku nároku, treba uviesť aspoň konkrétnu minimálnu výšku spôsobenej škody, prípadne odkaz na dokument (písomnosť), kde je výška určená; nestačí však také vyjadrenie, ktoré odkazuje na budúce vyčíslenie škody. Uplatnenú minimálnu výšku škody možno ďalej upresňovať až do doby, než sa súd na hlavnom pojednávaní odoberie na záverečnú poradu, keďže na určenie výšku uplatneného nároku môže mať vplyv dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní; nárok musí byť uplatnený voči konkrétnemu obvinenému.

41. Pretože vykonaným dokazovaním mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že u žalovaného sa jednalo o úmyselný trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/10/2016-1284 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 3To/117/2016-1322 zo dňa 01. 06. 2017, pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, táto je desaťročná. Začiatok jej plynutia je potrebné posudzovať v okamihu, kedy došlo k zavŕšeniu konania obvineného a od tohto momentu posudzovať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby. Súd sa preto nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že v danom prípade by sa mala posudzovať premlčacia doba od splatnosti tej ktorej vyplatenej mzdy, pretože u žalovaného išlo o pokračovací trestný čin podvodu a poškodzovania cudzích práv, preto je potrebné jeho konanie a nárok z toho vyplývajúci posudzovať ako jeden skutok/celok. Objektívna premlčacia desaťročná doba začala plynúť v deň, kedy žalovanému zanikol mandát starostu, teda kedy prestal poberať plat starostu a to 10. 10. 2011, teda odo dňa nasledujúceho 11. 10. 2011. Žalobca podal trestné oznámenie dňa 17. 07. 2012 (č. I. 1 pripojeného vyšetrovacieho spisu), k vzneseniu obvinenia došlo 06. 02. 2013 (č. I. 44 pripojeného vyšetrovacieho spisu), ktoré uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi ako poškodenému doručené dňa 14. 02. 2013. Od tohto dátumu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, teda žalobca sa preukázateľne dozvedel o škode, aj o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Žalobca si škodu uplatnil v trestnom konaní „vo výške uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia“ dňa 22. 03. 2013, ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu poškodeného (č. I. 103 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Z uznesenia o vznesení obvinenia je zrejme, že žalovaný začal byť stíhaný pre pokračovací zločin podvodu, v súvislosti s čím mala žalobcovi byť spôsobená škoda vo výške 84.699,84 eur. Žalobca si ako poškodený v trestnom konaní uplatnil náhradu škody riadne dňom 22. 03. 2013, v konaní riadne pokračoval, čiže od tohto okamihu premlčacia lehota spočívala a začala plynúť opätovne po skončení trestného konania, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 27. 06. 2017. Ako uviedol Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Cdo/43/2010, ak nedošlo v trestnom konaní k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, má poškodený možnosť uplatniť si nárok na náhradu v civilnom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej beh pokračuje po skončení trestného konania, o ktorom bol ako poškodený upovedomený až do jeho úplného vyčerpania. Poškodený v tomto konaní riadne pokračuje aj vtedy, ak po skončení trestného konania v primeranej dobe pokračuje v civilnom súdnom konaní. Žalobca si

uplatnil svoj nárok na náhradu škody žalobou doručenou súdu dňa 04. 09. 2017, teda v subjektívnej dvojiročnej premlčacej lehote. Súd tak dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobou premlčaný nie je.

42. Výrok o vine v trestnom rozsudku spravidla konštatuje len zavinenie páchatel'a, nikdy však spoluzavinenie poškodeného alebo tretej neznámej osoby. V odsudzujúcom trestnom rozsudku je ustálená minimálna výška škody spôsobená trestným činom, avšak celkové okolnosti prípadu môžu nasvedčovať tomu, že na vzniku škody v takto ustálenej výške sa určitou mierou zavinenia podieľala iná osoba, prípadne aj sám poškodený. Bolo by v rozpore s požiadavkou spravodlivého súdneho konania, ak by civilné súdy za každej okolnosti v konaní o náhradu škody zaviazali škodcu povinnosťou na náhradu celej výšky škody zistenej v trestnom konaní a to aj v prípade, ak z ostatných okolností vyplýva, že na vzniku škody v tejto výške sa podieľal aj iný subjekt. Súd v takom prípade túto okolnosť zohľadňuje a zaviazuje páchatel'a trestného činu nahradiť škodu len vo výške zodpovedajúcej miere spoluzavinenia páchatel'a, teda aj prípadne v nižšej, než aká bola ustálená vo výroku odsudzujúceho trestného rozsudku.

43. Vychádzajúc z právneho názoru dovolacieho súdu, ktorý ohľadom spoluzodpovednosti konštatoval, že okolnosti tohto prípadu zjavne nasvedčujú obmedzeniu zodpovednosti žalovaného prípadne pre porušenie povinností žalobcom, súd skúmal mieru spoluzavinenia aj samotného poškodeného (poškodeným je obec, nie poslanci obecného zastupiteľstva). Obecné zastupiteľstvo je konštituované ako najvyšší orgán obce so základnou pôsobnosťou, od ktorej je odvodená pôsobnosť ostatných orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom. Zákon obecnému zastupiteľstvu zveruje najdôležitejšie kompetencie v samospráve obce.

44. Zo svedeckých výpovedí vtedajších poslancov obecného zastupiteľstva bolo zistené, že poslanci O., P., Š., L. G., O. O. V. O. O. mali vedomosť o tom, že žalovaný ako starosta je súčasne konateľom spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., so sídlom Svätý Križ 43, IČO: 31 633 099. Poslanci P., Š., L. H., O. O. V. O. O. mali vedomosť aj o tom, že žalovaný je štatutárnym orgánom žalobcom zriadenej príspevkovej organizácie Obecný úrad Svätý Križ, Drobná prevádzka, so sídlom Svätý Križ 17, IČO: 00 518 034. Títo ako aj ostatní poslanci, ktorí vedomosť o výkone podnikateľskej činnosti starostom obce nemali, opomenuli starostlivosť, ktorú mali dodržať vo vlastnej záležitosti a to kontrolovať hospodárenie s majetkom obce podľa § 11 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. Naviac, v zmysle § 11 ods. 4 písm. i) tohto zákona, obecné zastupiteľstvo určuje plat starostu obce.

45. Zavinenie poškodeného vystupuje ako dôvod na zníženie rozsahu zodpovednosti škodcu. Súd mieru spoluzavinenia poškodeného určil v rovnakom rozsahu ako škodcu, keď dospel k záveru, že žalobca prostredníctvom svojho orgánu - obecného zastupiteľstva si porušil svoju vyhradenú pôsobnosť a to kontrolovať hospodárenie s majetkom obce. Súdom priznaná suma tak predstavuje sumu vo výške 42.349,95 eur. V zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

46. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 22C/11/2020 mal súd zistené a medzi stranami sporu nebolo sporné, že zo strany žalovaného došlo k úhrade sumy 84.699,89 eur a to v dvoch splátkach - dňa 26. 10. 2018 žalovaný uhradil na účet žalobcu sumu vo výške 34.899,89 eur a dňa 22. 01. 2019 sumu vo výške 50.000 eur. Právna istota je princíp, ktorý musí byť v civilnom konaní garantovaný nielen žalobcovi (ako poškodenému trestným činom), ale aj žalovanému škodcovi (páchatel'ovi trestného činu). Žalovaný plnil na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/30/2017-231 zo dňa 11. 01. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/168/2018-309 zo dňa 31. 07. 2018, ktorý v časti čo do zaplatenia istiny nadobudol právoplatnosť dňa 28. 09. 2018, a ktoré rozhodnutia boli neskôr v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolania) zrušené uznesením Najvyššieho súdu SR 4Cdo/68/2019 zo dňa 29. 01. 2020.

47. Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 5 M Cdo 17/2009 zo dňa 23. 11. 2011, v prípade poskytnutia plnenia na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené, ide o bezdôvodné obohatenie; vo všetkých týchto prípadoch môže dôjsť k novému prejednaniu veci a k vydaniu rozhodnutia, ktoré je buď totožné alebo iné, než rozhodnutie pôvodné, ktoré bolo dôvodom pre plnenie a splnenie si hmotnoprávnej povinnosti. Tento právny dôvod trvá aj v prípade zrušenia rozsudku, ktorý ho deklaroval, takže v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení až dovtedy, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku.

48. Vychádzajúc z princípu právnej istoty, aby žalovaným už poskytnuté plnenie žalobcovi bolo plnením na základe rozhodnutia súdu a teda spôsobilého exekučného titulu, súd napriek tomu, že došlo k splneniu si povinnosti žalovaným, ho zaviazal zaplatiť súdom priznanú pohľadávku, avšak splnenú povinnosť zohľadnil pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania.

49. Judikatúra NS SR rieši otázku úroku z omeškania napr. v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR v zošite 5/2002, č. 4 tak, že pri nároku na náhradu škody, ak čas plnenia nie určený dohodou ani právnym predpisom, jeho splatnosť preto treba posudzovať podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka (rovnako rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 09. 2012, sp. zn. 7 M Cdo 15/2011). Pretože strany sporu neuzavreli dohodu o splatnosti záväzku a v nadväznosti na to bol dlžník (žalovaný) povinný plniť prvý deň po tom, čo ho o plnení veriteľ (žalobca) požiadal. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu mal súd preukázané, že poškodený (žalobca) si v uvedenom trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, a to pri výsluchu poškodeného zo dňa 22. 03. 2013. Pri výsluchu poškodeného bol zároveň prítomný aj právny zástupca obvineného (aktuálne v prejednávanej veci žalovaného). Žalovaný sa o uplatnení nároku na náhradu škody nepochybne dozvedel od svojho obhajcu, ktorý bol prítomný pri výsluchu poškodeného v predmetný deň. Súd preto dospel k záveru, že žalobcovi prináležia úroky z omeškania zo žalovanej istiny od 23. 03. 2013. Pokiaľ sa podanou žalobou, teda žalobca domáha skoršieho počiatku platenia úrokov z omeškania (od 11. 10. 2011) a vo vyššej výške, v zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výška úroku z omeškania ku dňu 23. 03. 2013 predstavuje 5,75 %.

50. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo súdom priznanej sumy 42.349,95 eur od 23. 03. 2013 do 25. 10. 2018 a zo sumy 7.450,06 eur od 26. 10. 2018 (keďže žalovaný týmto dňom uhradil žalobcovi sumu vo výške 34.899,89 eur) do 21. 01. 2019, pretože žalovaný dňa 22. 01. 2019 vyplatil aj zvyšok uplatnenej pohľadávky.

51. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, tak že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, pretože strany sporu mali vo veci úspech pomerný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.